

Prof. dr hab. Andrzej Gębski
Dziedzina - sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna - instrumentalistyka

Warszawa, dn. 2 listopada 2019 r.

RECENZJA

Zleceniodawca opinii

Wydział Instrumentalno - Pedagogiczny Filii Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, - zlecenie podjęte na podstawie *Ustawy z dnia 14.03.2003 roku tekst jednolity o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki* (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. Nr 84, poz. 455 z dnia 01.10.2011 r.).

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Instrumentalno Pedagogicznego - Filii UMFC w Białymstoku w sprawie: wszczęcia, na wniosek Pana **mgr Rafała Dudzika** przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka i wyznaczenia mej osoby recenzentem.

Zgodnie z wyżej cytowanymi przepisami do dostarczonego mi przez przewodniczącą Rady pisma informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pana **mgr Rafała Dudzika pt.: „Konstanty Gorski – odnalezione utwory skrzypcowe – zagadnienia wykonawcze”** została dołączona dokumentacja doktoranta oraz Praca doktorska wraz z opisem przygotowana pod kierunkiem Prof. UMFC, dr hab. Włodzimierza Promińskiego jako promotora.

Podstawowe dane o Kandydacie

Pan Rafał Dudzik ukończył studia w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia im. K. Szymanowskiego w Prudniku. Edukację muzyczną rozpoczął w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia im. K. Szymanowskiego w Prudniku w klasie skrzypiec mgr Barbary Żymły i Jana Palucha. Naukę kontynuował w Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Witolda Lutosławskiego w Nysie początkowo w klasie mgr Gajany Liszki a później mgr Janusza Gajownika, którą to szkołę ukończył w 1996 roku. W tym samym roku rozpoczął studia magisterskie w specjalności instrumentalistyka – gra na skrzypcach w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie. Początkowo studiował w klasie prof. Tadeusza Gadziny. Studia ukończył w 2002 roku w klasie prof. Iwony Wojciechowskiej. Jako uczestnik wielu międzynarodowych mistrzowskich kursów muzycznych doktorant doskonalił swoje umiejętności pod kierunkiem wybitnych skrzypków i profesorów takich jak m.in.: W. Jakubowska, J. Tomeš, M. Ławrynowicz, R. Lasocki, T. Tomaszewski, P. Janowski; oraz na kursach muzyki kameralnej pod kierunkiem Jana Diesselhorsta (Berliner Philharmoniker, Philharmonia Quartett Berlin) i muzyków cenionego polskiego kwartetu „Camerata”.

W swoim życiorysie kandydat do stopnia doktora może poszczycić się kilkoma nagrodami w konkursach skrzypcowych, które wymienia w dokumentacji.

W 2001 roku Pan Rafał Dudzik podjął stałą współpracę z Polską Orkiestrą Radiową w Warszawie. W sezonie 2002/2003 objął stanowisko solisty i kierownika grupy II skrzypiec w Operze Wrocławskiej. Od 2006 roku jest koncertmistrzem Orkiestry Opery i Filharmonii Podlaskiej. Z zespołami tymi koncertował zarówno w kraju jak i na tournée zagranicznych. Jako muzyk orkiestrowy ma w swoim dorobku również nagrania CD i DVD dokonane z Orkiestrą Opery i Filharmonii Podlaskiej, Filharmonią Kameralną im. Witolda Lutosławskiego w Łomży i Operą Wrocławską.

W 2008 roku zainicjował powstanie Kwartetu im. Aleksandra Tansmana, z którym to kwartetem doktorant do chwili obecnej koncertuje jako jego prymariusz.

OCENA PRACY

Pracę doktorską Pana mgr Rafała Dudzika pt.: „Konstanty Gorski – odnalezione utwory skrzypcowe – zagadnienia wykonawcze” stanowi dzieło artystyczne zarejestrowane na płycie CD wraz z jego opisem, w formie książkowej, co tworzy logicznie przemyślaną całość i jest na wysokim poziomie. I na tym można by zakończyć recenzję.

Jednakże praca recenzenta wymaga szczegółowej analizy, którą w skrócie przedstawiam.

DZIEŁO artystyczne tworzy rejestracja fonograficzna utworów skrzypcowych Konstantego Gorskiego zarejestrowana na nośniku CD.

Pan Rafał Dudzik w nagraniu jawi się jako znakomity skrzypek. Pokonuje wszelkie „karkołomne” ewolucje techniczne w sposób nie budzący zastrzeżeń.

Jakość gry doktoranta jest bardzo dobra. Elementy techniki takie jak: intonacja, artykulacja, dwudźwięki, różnorodne techniki sonorystyczne itp. są na wysokim poziomie choć zdarzają się niedostatki intonacyjne i drobiazgi wykonawcze.

Dźwięk, i związane z nim elementy technik wykonawczych, a także środki artystycznego wyrazu, świadczą o dojrzałości skrzypka i jego świadomości wykonawczej. Zdarzają się jednak miejsca kantylenowe, w których dźwięk nie jest tak brzmiący jak we fragmentach wirtuozowskich.

Realizacja nagrania – proporcje pomiędzy skrzypkiem a pianista – są na wysokim poziomie.

Słuchając płyty odnoszę wrażenie, że przerwy pomiędzy utworami są zbyt krótkie i nie pozwalają na pełne nasycenie się muzyką Gorskiego.

Utwory skrzypcowe Konstantego Gorskiego, którym poświęcona jest praca są znakomite i aż dziwne, że czekały tak długo na swe odkrycie, dla szerszego grona melomanów, co czyni doktorant poprzez swoją pracę doktorską.

OPIS pracy doktoranta jest bardzo dobry. Dziewięćdziesięcio stronicowa dysertacja ta z powodzeniem mogłaby być pracą wydziału muzykologii.

Z jednej strony świadczy o potencjale intelektualnym doktoranta, a z drugiej o bardzo osobistej i oddanej postawie w realizacji pracy.

Treść opisu oparta na logicznym i precyzyjnie skonstruowanym konspekcie jest czytelna i interesująca.

Hipotetyczny odbiorca pracy i jej opisu, wywodzący się zarówno z grona koneserów jak i młodych melomanów z całą pewnością po lekturze opisu pracy będzie przekonany, i słusznie,

że dzieła skrzypcowe Konstantego Gorskiego są znakomitym materiałem zarówno do programów recitali skrzypcowych jak i „bisów”.

Praca doktorska Pana Rafała Dudzika – nagranie i opis - jest tego dowodem.

Niestety zarówno w opisie jak i dokumentacji nie odnalazłem danych o miejscu i dacie nagrania, nazwisku reżysera dźwięku a przede wszystkim nazwiska pianisty, którego rola w tym nagraniu jest nie do przecenienia i którą oceniam jako bardzo dobrą.

Praca napisana jest zrozumiałym językiem i czyta się ją z przyjemnością. Logiczne formułowanie myśli oraz odpowiedzi na zawarte tezy są precyzyjne i komunikatywne. Bardzo dobry język pracy spełnia standardy pracy doktorskiej a tzw. „piśmiennictwo” – odsyłacze, przypisy, przykłady, bibliografia itd. poza drobnymi wyjątkami są bez zarzutu.

Całkowicie zgadzam się z tezą doktoranta, że *„sięganie po tego rodzaju repertuar jest istotne nie tylko z punktu widzenia ochrony polskiego dorobku muzycznego, ale również, ze względu na możliwość urozmaicenia repertuaru miniatur skrzypcowych, których to repertuar bywa, zwłaszcza podczas nauki, ograniczony do twórczości najbardziej rozpoznawalnych polskich kompozytorów jak. np. Wieniawski, Szymanowski, Bacewicz”*.

W ostatnim zdaniu doktorant pisze: *„Mam nadzieję, że moje przemyślenia, poparte doświadczeniem koncertowym związanym z muzyką Konstantego Gorskiego pozwolą wydobyć z cienia historii jego kompozycje i zainspirują artystów do częstszego sięgania po ten repertuar”* co jest godne uznania i pod czym się w pełni podpisuję.

Podsumowując, stwierdzam, iż praca doktorska Pana **mgr Rafała Dudzika pt.: „Konstanty Gorski – odnalezione utwory skrzypcowe – zagadnienia wykonawcze”** przybliży znaczenie utworów skrzypcowych Gorskiego, ich wartość i miejsce jakie te dzieła powinny zająć w świadomości odbiorców i wykonawców, pozostawiając tym drugiemu obszar twórczej i indywidualnej interpretacji. Powyższą tezę stanowi o znaczącym wkładzie tej dysertacji w rozwój zarówno dyscypliny artystycznej reprezentowanej przez doktoranta, jak i całej dziedziny sztuk muzycznych.

Stwierdzam, że doktorant **bez zarzutu** wykazał się właściwą wiedzą teoretyczną, oraz umiejętnościami do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej spełniając tym samym bez zastrzeżeń wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pracę doktorską Pana mgr Rafała Dudzika przyjmuję.

Prof. dr hab. Andrzej Gębski

